ဤအခန်းနှင့်ပတ်သက်၍ .....

ဤ"ဝါဒပြိုင်ပွဲ"သည်ဆရာတော်သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ၏ဘဝသက်တမ်းတွင် စကုဏ္ဍဆယ်စုနှစ်ကုန်ဆုံးကာနီး၌ အလွန်ထူးခြားထင်ရှား၍ မော်ကွန်းထိုးလောက်သည့် မှတ်တိုင်ကြီးဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာ့သမိုင်းတွင်လည်း တစ်ကြိမ်တည်းသာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသဖြင့် အမှုကွန်းတင်လောက်သည့် ဗုဒ္ဓသာသနာပြု မှတ်တိုင်ကြီးလည်းဖြစ်ပါသည်။

ယိုအချိန်က ဆရာတော်၏ သက်တော်မှာ ၃၉-နှစ်ပင် မပြည့်သေးပါ။

ဤ"ဝါဒပြိုင်ပွဲ"အစ္စုပ္ပတ်ကို ဆရာကြီးသခင်မြတ်ဆိုင်က ဦးကိုကိုကြီး(တောင်တွင်း)၏ မှတ်တမ်းများကို မှီငြမ်းပြု၍ "ကျောက်ကွင်းအရေးတော်ပုံ"ဟူသောအမည်ဖြင့် စာအုပ်ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဤစာအုပ်ကို ဖတ်မိသဖြင့် အခြားဘာသာများမှ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့သူများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ဤစာအုပ်ကြောင့် ဆရာတော်သျှင်ဥက္ကဋ္ဌကို ကြည်ညိုဆည်းကပ်သူများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ သာသနာပြုစာအုပ်ဟုဆိုရပါမည်။

ဤ"ဝါဒပြိုင်ပွဲ"အခန်းတွင် "ကျောက်ကွင်းအရေးတော်ပုံ" စာအုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အသေးစိတ် မဖော်ပြနိုင်ပါ။ တကြောင်းဆွဲပန်းချီကဲ့သို့ ပုံပေါ်ရုံသာ ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။ သို့သော် အဓိကကျသည့် ဆရာတော်သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ၏ ဝါဒရေးရာ ဟောပြောချက်များကို အပြည့်အစုံ ဖော်ပြနိုင်သဖြင့် ဤအချက်တွင် "ကျောက်ကွင်းအရေးတော်ပုံ" စာအုပ်ထက် ပိုမိုပြည့်စုံပါသည်။

အဓိကကျသည့်
ဆရာတော်သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ၏
ဝါဒရေးရာဟောပြောချက်များကို
အပြည့်အစုံ ဖော်ပြနိုင်သဖြင့်
ဤအချက်တွင်
"ကျောက်ကွင်းအရေးတော်ပုံ"
စာအုပ်ထက် ပိုမိုပြည့်စုံပါသည်။

ဤအခန်းကို ပြုစုရာ၌ ......

- ကျောက်ကွင်းအရေးတော်ပုံစာအုပ်
- စာရေးဆရာဦးကိုကိုကြီး (တောင်တွင်း)၏ မှတ်စုများ
- ဆရာဦးကိုကိုကြီး ကိုယ်တိုင်ပြောပြချက်များ(အသံသွင်းကြိုးခွေ)
- ဆရာတော်သျှင်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဦးကိုကိုကြီးတို့ ဦးထွန်းလင်း(ဗမာသစ်ဓာခြင်ထောင်)၏ တိုက်တွင် ဟောပြောချက်များ။
- ဆရာတော် ၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဒိုင်ယာရီမှတ်တမ်း။
- ကျောက်ကွင်းပန်းဝင် – စာစောင်ငယ် ... တို့ကို မှီငြမ်းပြုပါသည်။

ကျောက်ကွင်းဝါဒပြိုင်ပွဲ

ဆာရေနံချောင်းမိုးကျော်

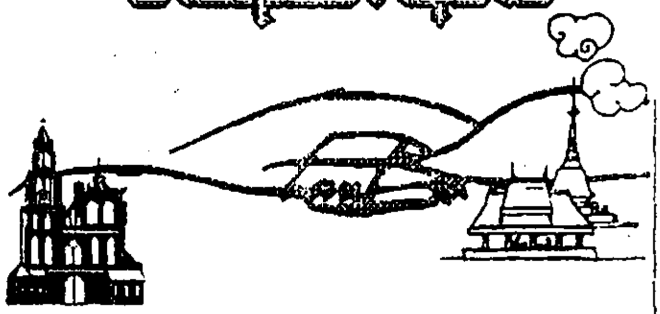

ပြည်ခရိုင်၊ ဝက်ထီးကန်မြို့ကလေးမှ ၄-မိုင်ခန့်ကွာဝေးသော နေရာ၌ မြေပြန့်ချင်း အမျိုးသားများ နေထိုင်သော "ကျောက်ကွင်း"အမည်ရှိ ချင်းရွာကလေးတစ်ရွာရှိသည်။ အိမ်ခြေ(၇၀)ကျော်မျှရှိ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများသည် မြန်မာရွာများဖြစ်သော်လည်း ကျောက်ကွင်းရွာနှင့် ၎င်း၏အနီးတွင်ရှိသော ညောင်ပင်သာရွာ တို့မှာ ချင်းအမျိုးသားများသာနေထိုင်သော ချင်းရွာနှစ်ရွာဖြစ်လေသည်။ ၎င်းရွာနှစ်ရွာလုံးသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ နေထိုင်သော ရွာများဖြစ်၍ ကျောက်ကွင်းရွာ၌ ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရှိပြီး ဓမ္မဆရာဦးရွှေအောင်နေထိုင်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ချင်းအမျိုးသားအိမ်ထောင်စု (၅)စုမျှသာရှိသည်။ ကျန်အိမ်ထောင်စုများမှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များဖြစ်ကြသည်။ ကျောက်ကွင်းရွာမှာ သေးငယ်သော်လည်း သူကြီးမင်းနေထိုင်သော ရွာဖြစ်သောကြောင့်ထင်ရှားသည်။

အခြားအကြောင်းတစ်ခုမှာလည်း ရွာသူကြီးဦးလှောင်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ချင်းအမျိုးသားဖြစ်၍၊ ဇနီးမှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ချင်းအမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရေးကို ဦးစားပေးထားကြသောကြောင့် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးမှာ ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့်ရှိကြသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မယားက ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတက်သည်။ ဥပုသ်နေ့တွင် လင်ယောကျ်ားက အခြားရွာရှိ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ သွားရောက်ပြီး ဥပုသ်စောင့်သီလဆောက်တည်သည်။ နှာတာလူးပွဲ၊ ခရစ်စမတ်ပွဲများကို မယားက ဆင်နွှဲပြီး လင်ယောကျ်ားက ကထိန်ပွဲ၊ ဝါဆိုပွဲ၊ ညောင်ရေသွန်းပွဲများကို ဆင်နွှဲသည်။ မယား၏ ဘာသာရေးအလှူကို လင်ယောကျ်ားက လိုက်လျော၍ လင်ယောကျ်ား၏ ဘာသာရေးအလှူကိုလည်း မယားက ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ပဋိပက္ခမရှိသည့် သဘောထားကြီးသော ဇနီးမောင်နှံတို့ပင်တည်း။

သို့သော် ဦးလှောင်မှာ ရပ်ရွာ၏အကြီးအကဲ သူကြီးဖြစ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဘက်ကလည်း အရေးကိစ္စရှိလျှင် ဦးလှောင်ထံသို့သာ ဦးတည်၍လာသည်။ ခရစ်ယာန်ဘက်ကလည်း ထိုနည်းတူပင်။ နှစ်ဖက်ဘာသာရေးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဦးလှောင်အိမ်တွင်သာ တည်းခိုကြသည်။ ဦးလှောင်တို့၏ ဇနီးမောင်နှံက ကျွေးမွေးဧည့်ခံရသည်။ ဦးလှောင်မှာ သူကြီးမင်းဆိုပေမယ့် ချမ်းသာကြွယ်ဝလှသူမဟုတ်။ အစိုးရကခွင့်ပြုထားသော ခိုင်ကြေးဖြင့် စားဝတ်နေရေးကို ဖန်တီးနေရသူဖြစ်ပေရာ ကြာသော်စီးပွားရေးထိခိုက်လာသည်။ ဤအတိုင်း ဘာသာရေးနှစ်ခုအတွက် နှစ်ဖက်ကုန်ကျနေရလျှင် ရေရှည်မတတ်နိုင်။ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ဘာသာတစ်ခုတည်းကို ကူးပြောင်းကိုးကွယ်ကာမှ သက်သာချေပြီ။

ဤအတွေးဖြင့် မိမိ၏ဇနီးအား ဖွင့်ဟတိုင်ပင်ရာ သူကြီးကတော်က ဘာသာတစ်ခုတည်းကို ကိုးကွယ်ရန်မှ သဘောတူသည်။ သို့သော် မိမိကိုးကွယ်သည့် ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ မိမိလင်ယောကျ်ားသူကြီးကို ပြောင်းလဲကိုးကွယ်စေချင်သည်။ သူကြီးမင်းကလည်း ကြင်ယာသက်ထား ဇနီးမယားအား ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းကိုးကွယ်စေချင်သည်။ ကိုယ့်ဘာသာဘက်ကို ကူးပြောင်းစေချင်သည့်ဆန္ဒချင်း တူညီနေသဖြင့် မိမိကိုးကွယ်သည့် ဘာသာကောင်းကြောင်း၊ မှန်ကြောင်း နှစ်ဦးလုံးပင် ပြောကြသည်။ သို့ရာတွင် မယားပြောသည်ကိုလည်း လင်က သဘောမကျနိုင်၊ လင်ပြောသည်ကိုလည်း မယားက နားမလည်နိုင်နှင့် လုံးလည်လိုက်၍နေလေသည်။

သူကြီးနှင့်ကမ္ဘာဆရာ

ဤတွင်သူကြီးကတော်က မိမိလင်ယောကျ်ားမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးအားကယ်တင်ပေးပါဟု ဓမ္မဆရာဦးရွှေအောင်အား အကူအညီတောင်းတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးရွှေအောင်သည် ညဘက်တွင် သူကြီးအိမ်သို့လာ၍ ခရစ်ယာန်တရားကိုဟောသည်။ သူကြီးဦးလှောင်သည် ပရိယတ္တိစာပေ မတတ်ကျွမ်းသော်လည်း ဆရာတော်များထံမှ ရရှိထားသော ပညာဗဟုသုတဖြင့် ဦးရွှေအောင်ဟောပြောသမျှကို ပြန်လှန်၍ ငြင်းချက်ထုတ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ မှန်ကန်ကြောင်းကို မိမိတတ်သမျှပြောပြသည်။ ဦးရွှေအောင်ကလည်း ဦးလှောင်ပြောသမျှကို ချေဖျက်၍ ငြင်းချက်ထုတ်သည်။

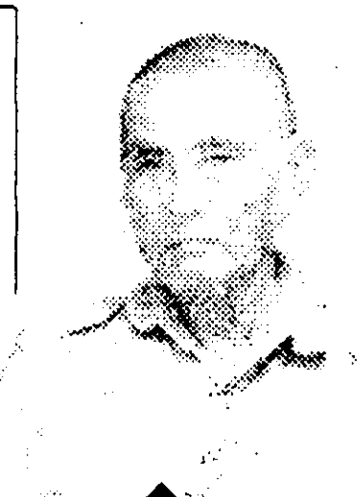

သူကြီးဦးလှောင်

ဤသို့ဖြင့် ဓမ္မဆရာဦးရွှေအောင်နှင့် သူကြီးမင်းဦးလှောင်တို့၏ အငြင်းအခုံသည် ထင်ရှားလာ၍ ညဘက်တွင် ရွာသားများပင် လာရောက်နားထောင်ကြသည်။ သို့သော် အဖြေကားထွက်မလာချေ။ ဦးရွှေအောင်ကလည်း သူကြီးမင်း သဘောကျအောင် မဟောပြောနိုင်၊ သူကြီးမင်းကလည်း ဦးရွှေအောင်ကို နိုင်အောင် မပြောနိုင်၊ သူတို့နှစ်ဦးလည်း လုံးလည်လိုက်၍ နေကြပြန်သည်။ ရက်မှသည် လသို့၊ လမှသည် နှစ်သို့သာ ကူးပြောင်းခဲ့သည်။ အကြောင်းကား မထူးသေးပေ။ နှစ်ဖက်တောက်ပုံကြေးကြောင့် စီးပွားရေး မဟန်သည့်အပြင် ကြွေးပင်အနည်းငယ်တင်လာသည်။ သည်အတိုင်းမဖြစ်သေး၊ ဤကိစ္စကို ပြတ်အောင်လုပ်မှဖြစ်မည်။ သူကြီးမင်း တွေးရလေသည်။ တစ်နေ့တွင် အကြံကောင်းတစ်ခုကို တွေးမိသည်။ ဦးရွှေအောင် သည်ည အိမ်သို့လာလျှင် တင်ပြရမည်။

ထိုနေ့တွင် ဦးရွှေအောင်ရောက်လာသောအခါ၌ သူကြီးမင်းဦးလှောင်က မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောကြားလေသည်။

"ဒီမယ် ဆရာအောင်၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်တို့ ကိုယ့်ဘာသာတရားကောင်းကြောင်း ငြင်းခုန်နေကြတာလည်း ကြာလှပြီ။ ဘာမှလည်း အဖြေမထွက်ဘူး။ လက်ဘက်ရည်ကြမ်းနှင့် လက်ဘက်သုပ်သာကုန်ပြီး လူမောတာပဲအဖတ်တင်သည်။ ဘာမှလည်း အကျိုးထူးမလာဖူး။ အဲဒီတော့ တစ်ခုခုတော့ အပြောင်းအလဲလုပ်မှဖြစ်မယ်ထင်တယ်။"

"ဟော ... သူကြီးမင်းက ဘယ်လိုဖြစ်ရပြန်တာလဲဗျ၊ တစ်နေ့နေ့တော့ အဖြေထွက်လာ မှာပေါ့ဗျာ၊ သူကြီးမင်းက ဘယ်လိုများပြောင်းလဲချင်တာလဲဗျ။"

"ဒီလိုရှိတယ်ခင်ဗျ၊ ဦးရွှေအောင်ပြောတာလည်း ကျုပ်တော်က မယုံနိုင်၊ ကျုပ်တော် ပြောတာလည်း ဦးရွှေအောင်က လက်မခံနိုင်ဆိုတော့ ဒီအတိုင်းသွားနေလို့တော့ မဟန်ဘူးဗျ"

"အဲဒါ သူကြီးမင်းကဘယ်လိုလုပ်ချင်တာလည်းဗျ... ပြောပြပါအုံးလေ"

"ဒီလိုဗျာ .. ဆရာအောင်ကလည်းခရစ်ယာန်တရားနဲ့ပက်သက်ပြီး ကိုယ်ထက်သာတဲ့ ဆရာတစ်ယောက်ကိုရှာဗျာ... ကျုပ်တော်လည်းဗုဒ္ဓဘာသာတရားဓမ္မနဲ့ ပက်သက်ပြီး ဆရာတစ်ဦးကိုရှာမယ်"

"အင်းလေ ပြောပါအုံး"

"အဲဒီ ဆရာနှစ်ယောက် အပြိုင်အဆိုင် ပြောကြားစေဗျာ၊ ငြင်းကြခုန်ကြစေဗျာ၊ သူတို့က ဆရာအောင်နဲ့ ကျုပ်တော့်ထက်တော်တဲ့ တတ်တဲ့လူတွေဆိုတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ပြောကြရင်း တခုခုတော့ အဖြေထွက်မှာပဲဗျ။ အဲဒီလိုဆိုရင် မကောင်းဘူးလား ဆရာအောင်ရဲ့"

"ကောင်းသားပဲ သူကြီးရဲ့၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီဆရာတွေ ဒီကိုလာဖို့၊ ကျွေးဖို့စရိတ်စကတွေ တော့ခံမှ ဖြစ်မယ်ဗျ။"

"အဲဒါ ဟုတ်တာပေါ့ ..... ကျုပ်တော်တို့ကခေါ်တာဆိုတော့ ကျုပ်တော်တို့ကပဲ စရိတ်ခံရမှာပေါ့ ဆရာအောင်ရယ်။"

"ဒီလိုဆိုရင် စရိတ်အတွက် ဒီလိုလုပ်ရင်ကောင်းမယ် ထင်တယ်၊ သူကြီးတို့ဆရာ အတွက် သူကြီးတို့ရဲ့ဗုဒ္ဓဘာသာဘက်က တာဝန်ယူဗျာ၊ ကျုပ်တော်တို့ဆရာအတွက်လည်း ကျုပ်တော်တို့ခရစ်ယာန်တွေက စုပေါင်းပြီးကျခံမယ်ဗျာ။"

ဦးရွှေအောင်၏ပြောပြချက်မှာ မျှတသဖြင့် သူကြီးက သဘောကျသည်။ ဦးရွှေအောင်နှင့်သူကြီး အိမ်တွင် ရောက်နေကြသည့်ချင်းအမျိုးသားခရစ်ယာန်ပရိတ်သတ်ကလည်း သဘောကျကြသည်။ သို့သော်

သူကြီးမှာ တစ်ဦးတည်းဖြစ်နေသဖြင့်၊ ရွာထဲရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာအိမ် သုံးအိမ်မှ လူကြီးများကိုခေါ်နိုင်းလိုက်သည်။ ထိုသူများရောက်လာသောအခါ ကျောက်ကွင်းရွာ၏မြောက်ဘက်နှင့်တောင်ဘက်တွင်ရှိသော ဗမာရွာများမှ ဗုဒ္ဓဘာသာလူကြီးများကို အခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။ တစ်နာရီခန့်ကြာသောအခါ ထိုရွာများမှဗုဒ္ဓဘာသာလူကြီး (၈)ဦး လိုက်ပါလာကြသည်။

သူကြီးဦးလှောင်ကား အင်္ဂလိပ်အစိုးရကခန့်အပ်ထားသော ဒိုင်နယ်သူကြီးဖြစ်သဖြင့်၊ စည်းစနစ်ရှိသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ရာတွင် တိကျစေ့စပ်သည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်ဘက်သောလူကြီးများနှင့် အကြေအလည်ဆွေးနွေးကြပြီးနောက်၊ သူကြီးကဆော်ထံတွင် စာရွက်တောင်းပြီး ဦးရွှေအောင်အား ရေးသားစေလျက်၊ အောက်ပါအချက်များပါဝင်သည့် သဘောတူညီချက်ကို စာချုပ်အဖြစ် ချုပ်ဆိုလိုက်လေသည်။

"သဘောတူညီချက်စာချုပ်တွင် ပါရှိသောအချက်များ"

(၁) ကျောက်ကွင်းရွာသူကြီးဦးလှောင်ပါ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များနှင့် ငှင်းရွာနေစမ္မဆရာဦးရွှေအောင်ပါ ခရစ်ယာန်များက အောက်ပါအတိုင်းသဘောတူစာချုပ်ပြုလုပ်၍ လက်မှတ်ရေးထိုးကြသည်။

(၂) ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်ခရစ်ယာန်ဘာသာနှစ်မျိုး၌ မည်သည့်တရားကကောင်းသည် မှန်သည်ဟု ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောပွဲကို ကျင်းပကြရန်။

(၃) ဤသို့ယှဉ်ပြိုင်ပွဲကြီးပြုလုပ်ရန်အတွက် ကျောက်ကွင်းရွာ၏ အနောက်ဘက်လယ်ကွင်းကြီးထဲ၌ မဏ္ဍပ်ကြီး တစ်ခုထိုးရန်။

(၄) ထိုမဏ္ဍပ်ကြီးထိုးရန်အတွက် ခရစ်ယာန်များနှင့်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက အညီအမျှထက်ဝက်စီ ကုန်ကျခံ၍ ပြုလုပ်ကြရန်။

(၅) မဏ္ဍပ်ကို ၁၅–ပင်၊ ၁၄–ခန်းထိုးကြရန်၊ ဤမဏ္ဍပ်ကို ခရစ်ယာန်တို့က ၇–ခန်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့က ၇–ခန်းစီ အညီအမျှထိုးကြရန်။

(၆) ခေါင်းဆောင်ဖိတ်ကြားသော ဘာသာဆိုင်ရာ ဆရာများကို၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့က စရိတ်ခံ၍၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာအတွက် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့က စုပေါင်းကျခံကြရန်။

(၇) မိမိတို့အဖွဲ့ သဘောကျရာဆရာများကို မိမိတို့သဘောအတိုင်း ကြိုက်နှစ်သက်သလို ရှာဖွေခေါ်ဆောင်ကြရန်။

(၈) ဟောပြောသောအခါ ဟောပြောချိန်နာရီကို အညီအမျှထား၍ ဟောပြောကြစေရန်။

(၉) ထိုသို့ဟောပြောပြီးသောအခါ တစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်ဘာသာသို့ တစ်အိမ်ထောင်ပြည့်ပြည့် ကူးပြောင်းကြောင်းကြေငြာနိုင်လျှင် ထိုသို့ကြေငြာနိုင်သော ဘာသာဘက်က နိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရန်။

(၁၀) ရှုံးသော ဘာသာဘက်မှ လူကြီးများက နိုင်သောဘာသာဘက်က လူကြီးများသို့ ငွေကျပ်ငါးဆယ် တိတိပေးရန်။

(၁၁) ငါးဆယ်ကျပ် အနိုင်ရရှိသောဘက်က ထိုငွေဖြင့် အောင်ပွဲအဖြစ် ရွာပြင်၌ ဇာတ်ပွဲတစ်ချီကစေ၍ ရွာရှိလူကုန်ပွဲကြည့်ကြစေရန်။

(၁၂) ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောပွဲကြီး ကျင်းပမည့်ရက်ကို ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၃၆ ခု၊ မေလ ၁–ရက်နေ့၊ ဗမာ သက္ကရာဇ် ၁၂၉၈ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၂–ရက်၊ သောကြာနေ့ကို သဘောတူသတ်မှတ်ရန်။

(၁၃) ယခုသတ်မှတ်သောပွဲကြီးနေ့၌ ခေါင်းဆောင်တရားဟောဆရာ မလာနိုင်သောဘက်က အရှုံးဖြစ်စေရမည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ ကိုယ်စား သူကြီးဦးလှောင်က လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ခရစ်ယာန်တို့ကိုယ်စား မွေဆရာဦးရွှေအောင်က လက်မှတ်ရေးထိုးကြလေသည်။

ထိုစာချုပ်–ချုပ်ဆိုသောနေ့ကား မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၇ ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၁၄–ရက်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၃၆ ခု၊ ဧပြီလ ၄–ရက်၊ စနေနေ့ဖြစ်ပါသတည်း။

အလိုတော်ရကျောင်း

အလိုတော်ရရွာသည် ကျောက်ကွင်းရွာ၏ အနောက်မြောက်စွန်းစွန်း နှစ်မိုင်ခွဲခန့်အကွာတွင်ရှိသည်။ ထိုရွာတွင် ဝါတော် ၆၅–ဝါ၊ သက်တော် ၈၅–နှစ်ရှိတော်မူသော ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံးတော်မူရာ ရွာကိုအစွဲပြု၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးစီးတော်မူသောဂိုဏ်းကို "အလိုတော်ရဂိုဏ်း"ဟုခေါ်ကြသည်။ အလိုတော်ရဂိုဏ်းဝင် ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းပေါင်း ၈၀–ကျော်ရှိလေသည်။

သူကြီးဦးလှောင်နှင့်ကျောက်ကွင်းရွာ၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူကြီးများသည် ဝါဒပြိုင်ပွဲစာချုပ်–ချုပ်ဆိုပြီးနောက် မဏ္ဍပ်ထိုးရေး၊ ဧည့်ခံကျွေးမွေးရေးတို့ကိုသာ အဓိကထား၍ လုံးပမ်းနေကြသည်။ ဝါဒပြိုင်ပွဲတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဘက်မှ ယှဉ်ပြိုင်ဟောမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ရှာဖွေရေးအတွက်မူ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပိဋကတ်စာပေတတ်ကျွမ်းသော ဆရာတော်ရဟန်းတော်များရှိနေသဖြင့် ပူပန်ကြောင့်ကြမှု မထားကြချေ။ ဘယ်ဆရာတော်ဖြစ်ဖြစ် ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောနိုင်မည်ဟု ယူဆထားကာ ခပ်အေးအေးပင် နေကြသည်။

ခရစ်ယာန်များဘက်ကမူ ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အဓိကထား၍ စည်းဝေးကြသည်။ အကောင်းဆုံး၊ အတော်ဆုံး ဆရာကို ရအောင်ရှာဖွေပြီး ပင့်ဖိတ်ရန် ဆွေးနွေးကြသည်။ ငွေဘယ်လောက်ကုန်ပါစေ ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့်ရှာဖွေထည့်ဝင်ကြသည်။ ဤအရေးသည် ကျောက်ကွင်းရွာတစ်ရွာတည်း၏ အရေးမဟုတ်၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာတစ်ခုလုံး၏ အရေးဖြစ်သည်။ နိုင်မှဖြစ်မည်။ ထို့ကြောင့် မွေဆရာဦးရွှေအောင်အား ရန်ကုန်၊ မန္တလေးစသော မြို့ကြီးများသို့ သွားရောက်ရန် တာဝန်လွှဲလိုက်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဘက်က နီးစပ်ရာရွာဦးကျောင်းဆရာတော်များကို လျှောက်ထားကြည့်တော့မှ မလွယ်ကူကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။ အများစုမှ ပိဋကတ်တော် တတ်ကျွမ်းကြပါ၏။ ခရစ်ယာန်အကြောင်း တစ်လုံးတပါဒမျှ မသိရှိကြချေ။ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိသဖြင့် မလေ့လာကြ။ ခေတ်ပညာမတတ်ကြ။ ထို့ကြောင့် ခေတ်အမြင်လည်း မရှိကြပဲ ပိဋကတ်တဖက်မြင်များသာဖြစ်ကြလေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံသို့

ဦးလှောင်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်စုသည် ဤကိစ္စအတွက် ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်ထားတိုင်ပင်မှဖြစ်တော့မည်ဟုဆုံးဖြတ်ပြီး စာချုပ်ကိုပါ ယူဆောင်၍ အလိုတော်ရဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးထံသို့ သွားရောက်လျှောက်ထားကြလေသည်။ စာချုပ်ကိုလည်း ပြသကြ၏။ ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော်ကြီး၍ နားလေးနေသဖြင့် ဦးပဥ္စင်းကြီးတစ်ပါးမှ တစ်ဆင့်အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် လျှောက်ထားရသည်။ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လျှောက်ထားချက်ကို နားလည်သွားပြီးနောက် စာချုပ်ကို ဖတ်ရှုတော်မူသည်။ ထို့နောက် ဂိုဏ်းတွင်းသံဃာ အစည်းအဝေးခေါ်ယူပြီး သင့်တော်သလို စီမံပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ဦးလှောင်တို့အား မိန့်ကြားတော်မူလိုက်လေသည်။ ဦးလှောင်တို့လူသိုက်လည်း ပူပန်မှုလျော့ပါးသွားသော်လည်း စိတ်မော လူမော ဖြစ်ကာ ပြန်လာကြရသည်။ ရွာတွင် အသင့်စောင့်နေကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအား ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက စီမံပေးတော်မူမည့်အကြောင်းသာ ပြန်ကြားရပါတော့သည်။

ထိုက်ပွဲ ဂိုဏ်းချုပ်ရာပြီ

ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဂိုဏ်းဝင်ကျောင်းပေါင်း ၈၀–ကျော်မှ ခေါင်းဆောင် ဆရာတော်များကို ပင့်ဖိတ်စေ၍ အလိုတော်ရကျောင်းတွင် စည်းဝေးစေသည်။ ဂိုဏ်းဝင်ဆရာတော်အသီးသီးက အကြံအမျိုးမျိုးလျှောက်ထားကြသော်လည်း ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောမည့် ပုဂ္ဂိုလ် ဂိုဏ်းဝင်ဆရာတော်များထဲမှ ပေါ်ထွက်မလာပဲဖြစ်နေသည်။ ဤအရေးအခင်းမှာ အလိုတော်ရဂိုဏ်း၏ အရေးအခင်းသာမကပဲ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွက် အရေးကြီးသော အရေးအခင်းဖြစ်သည်ဟု ဂိုဏ်းဝင်ဆရာတော်အားလုံးကပင် တညီတညွတ်တည်း သဘောထားကြသည်။ မိမိတို့ဂိုဏ်းထဲမှ ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ မထွက်သော်လည်း ရဟန်းသာမဏေ ရှစ်သောင်းကျော်မျှရှိသော မြန်မာနိုင်ငံတွင် ခရစ်ယာန်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောရဲမည့် အာအာနည် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိရမည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တွေ့အောင်ရှာ၍ ရအောင်ပင့်ဆောင်နိုင်ဖို့သာ အရေးကြီးသည်။ ထို့ကြောင့် ဂိုဏ်းဝင်ကျောင်းဆရာတော်တို့သည် မြို့၊ ရွာကြီးလျှင် ငွေ ၁၀/–၊ ငယ်လျှင် ၅/– ကျပ်ကျထောက်ပံ့ကူညီကြရမည်ဟု ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မိန့်ကြားတော်မူသည်။ အားလုံးဝိုင်းဝန်းထောက်ပံ့ကြရာ ငွေကြေးအတွက် ပူပန်စရာ မရှိတော့ပဲ အားလုံးပင် ပြည့်စုံသွားလေသည်။

ထို့နောက် ဂိုဏ်းဝင်ဆရာတော်တို့သည် အသီးသီးတာဝန်ယူကြပြီး အလိုတော်ရဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းတွင် ဌာနချုပ်ပြုလုပ်၍ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ ပခုက္ကူ၊ ပုသိမ်၊ မော်လမြိုင်စသော မြို့ကြီးများရှိ ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်များ၊ နာမည်ကျော်ဆရာတော်များထံသို့ ဂိုဏ်းဂဏမရွေးချယ်ပဲ စာရေးလျှောက်ထားကြသည်။ ကြေးနန်းရိုက်၍ အကြောင်းကြားကြသည်။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မကြွနိုင်လျှင်လည်း ကြွရောက်ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောနိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ကြားကြပါရန် အကြောင်းစုံစွာဖြင့် လျှောက်ထားကြသည်။

သာယာဝတီဦးညေယျ

သို့ရာတွင် မန္တလေး၊ ပခုက္ကူစသောမြို့ကြီးများမှ မည်သည့် ပြန်ကြားချက်ကိုမျှ မရရှိခဲ့ပေ။ ရန်ကုန်မှ ဆရာတော်အချို့ကမူ ဓမ္မကထိက ဦးညေယျကို ပင့်ဖိတ်ရန် အကြံပေးစာပြန်ကြားပြန်သည်။

ဦးညေယျသည် ထိုအချိန်က နိုင်ငံကျော် ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ဖြစ်၏။ အသံကောင်းသည်၊ အဟော အပြောကောင်းသည်၊ အာဝဇ္ဇန်းရွှင်သည်။ ထို့ပြင် "လောကမျက်မှန်"စာစောင်၌ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ရှုံ့ချသည့်စာများကို ရေးသားနေသဖြင့် လူသိများ၍ ကျော်ကြားသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုခရစ်ယာန်ဘာသာနှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ ဟောပြောရမည့် ဘာသာဝါဒပြိုင်တွင် ဦးညေယျသည် အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ယူဆပြီး ရန်ကုန်ဆရာတော်အချို့က ညွှန်ကြားကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

အလိုတော်ရ ဂိုဏ်းဝင်ဆရာတော်တို့ကား နိုင်ငံကျော်ဓမ္မကထိက သာယာဝတီဦးညေယျ၏အမည်ကို ကြားဖူးကြသည်။ အဟောအပြောကောင်းကြောင်းလည်း ကြားဖူးကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ရှုံ့ချ ရေးသားနိုင်သူဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရသောအခါ ပိုမိုအားတက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား ကျိုးကြောင်းလျှောက်ထားတင်ပြသောအခါ အမြန်ဆုံးပင့်ဖိတ်အကြောင်းကြားရန် အမိန့်ရှိတော်မူလေသည်။

ဂိုဏ်းဝင် ဆရာတော်တို့သည် ဦးညေယျထံသို့ အကြောင်းစုံစာရေး၍လျှောက်ထားပန်ကြားကြသည်။ ဆရာတော်ဦးညေယျကို ပင့်ပြီဟူသောသတင်းသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဘက်က ဓမ္မကထိကအကျော် သာယာဝတီဦးညေယျဆရာတော်ခေါင်းဆောင်၍ ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောမည်ဟူသော သတင်းအဖြစ်သို့ပြောင်းလဲပြီး ပျံ့နှံ့သွားတော့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အများစုမှာ ဦးညေယျကို ကြားဖူးနေကြသဖြင့် အားတက်နေကြသည်။ "လောကမျက်မှန်"ကို ဖတ်ဖူးသူများကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဘက်က နိုင်ပြီဟု တစ်ထစ်ချတွက်ဆနေကြ၏။ ဤသတင်းကား ခရစ်ယာန်တို့ဘက်သို့အထိ ပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

သို့သော် အမှန်တကယ် ဖြစ်ရပ်မှန်ကား ဆရာတော်ဦးညေယျထံမှ မည်သည့်ပြန်ကြားချက်ကိုမှ မရရှိခြင်းပင်ဖြစ်၏။ အလိုတော်ရဆရာတော်များက နောက်ထပ်၍ တောင်းပန်စာရေးကြပြန်သည်။ စိတ်ချရအောင်ဆိုပြီး ကြေးနန်းရိုက်၍ သတင်းပို့ကြသည်။ ဦးလှောင်တို့ကလည်း ဦးညေယျကို ပင့်သည်ဟု ကြားရသဖြင့် ပျော်ရွှင်အားတက်နေကြသည်။ အကြိမ်ကြိမ်စာရေး၍ ကြေးနန်းပို့သော်လည်း ပြန်ကြားချက်ကို မရရှိကြသောအခါ အလိုတော်ရဂိုဏ်းမှ ဆရာတော်အချို့ ရန်ကုန်မြို့သို့ ကိုယ်တိုင်လိုက်သွားကြပြီး ဆရာတော် ဦးညေယျနှင့်တွေ့ဆုံကာ လျှောက်ထားတောင်းပန်ကြ၏။ အမျိုးမျိုးလျှောက်ထားကြ၏။ ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက်မရှိပဲနှင့် ဦးညေယျက ငြင်းလွှတ်လိုက်သည်။ မန္တလေး၊ ပခုက္ကူစသည်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပင့်ကြပါဟု လိုးလွှဲညွှန်ကြားလိုက်သည်။ ခရစ်ယာန်ဘက်မှ ဘုန်းကြီးလူထွက် ဓမ္မဆရာကြီးများပါလိမ့်မည် ဟူသော သတင်းကို ဦးညေယျကြားသိပြီးဖြစ်ဟန်တူ၏။

အချင်းချင်းတော့ ဆော်ရဲသည်

ထိုသည့် ဦးညေယျကိုယ်တော်ကြီးကား နှယ်နှယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ခရစ်ယာန်နှင့်သာ ယှဉ်ပြိုင် ဟောပြောခြင်းမပြုရဲသော်လည်း ကိုယ့်ဗုဒ္ဓဘာသာအချင်းချင်း ဘဝတူရဟန်းချင်းကိုမူ ဆော်ရဲ နက်ရဲ၏။ ပိဋကတ်အရာ မယှဉ်သာအောင် မိမိထက်အများကြီးသာလွန်သော ရှင်အာဒိစ္စဝံသဆရာတော်ကို ဂျူဗလီဟော

ပကာသနိယ အစည်းအဝေးပွဲကြီး၌ "ဘုန်းကြီး ဦးဘုး ချီးလူးသည့် ပုံပြင်"ဖြင့် ရက်ရက်စက်စက်ဆော်နက်၍ ပွဲကျအောင် ပြောဝန့်သူ ဖြစ်၏။ လူပျံတော်ပညာရှိတစ်ဦးကို ရေးခိုင်းပြီး သူကအမည်ခံကာ "နေစရာရှာမရ၊ မာလကကွင်းပြင်၊ ပမာဒစာရင်းဝင်တယ်၊ အဖျင်းတွင်ထိပ်ဆုံး။ အာဒိစ္စယောက်ဖကုလားနှာ (ကလနှာ)ရယ်၊ ဘောက်ကျတာတွေ လျှော့လိုက်ပါဦး .... "အစရှိသော တေးထပ်ကဗျာကို သတင်းစာတွင် ထည့်ရဲသူအာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေတည်း။

> **ကိုယ့်ဗုဒ္ဓဘာသာအချင်းချင်း ဘဝတူရဟန်းချင်းကိုမှ ဆော်ရဲ နက်ရဲ၏။ ပိဋကတ်အရာ မယှဉ်သာအောင် မိမိထက်အများကြီးသာလွန်သော ရှင်အာဒိစ္စဝံသဆရာတော်ကို . . .**

အလိုတော်ရဂိုဏ်းဝင်ဆရာတော်များအား စိတ်ပန်းလူနွမ်း ဖြစ်ကြကာ ရန်ကုန်မှ ပြန်လာခဲ့ကြရ၏။ မန္တလေး၊ ပခုက္ကူစသည့်မြို့ကြီးများမှပြန်ကြားချက်ကို မျှော်လင့်ရန်သာရှိတော့သည်။ သို့သော်လည်း ထိုမြို့များမှ ပြန်ကြားချက်ကို မရခဲ့ပေ။ ဦးညေယျ၏ ငြင်းဆိုလိုက်ကြောင်းကို ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား မလျှောက်ထားပဲ ဖုံးကွယ်၍ထားကြ၏။ "မောင်ညေယျ မရောက်သေး ဘူးလား"ဟု နေ့စဉ်မေးနေသောကြောင့် ကြာရှည်ဖုံးကွယ်ထားရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ အချိန်မှာလည်း တဖြည်းဖြည်းကုန်သည်ထက် ကုန်လာ၍ ကဆုန်လဆန်းသို့ပင် ဆိုက်ရောက်လာချေပြီ။ ထို့ကြောင့် ဦးညေယျ မလာနိုင်တော့ကြောင်း ဖွင့်ဟ၍ လျှောက်ထားရတော့သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှာ အလွန်ပင် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်တော်မူရှာသည်။ တပည့်ဆရာတော်များက မန္တလေး၊ ပခုက္ကူတို့မှ အကြောင်းပြန်ကြားချက် မရရှိသေးကြောင်း၊ မကြာမီရမည်ထင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် စိတ်ချမ်းသာမှုရအောင်လျှောက်ထားကြရသည်။ အလိုတော်ရကျောင်းသို့ အမြဲသတင်းမေးနေသော ဦးလှောင်တို့မှာလည်း ဦးညေယျ မကြွရောက်နိုင်ကြောင်း သိသွားကြသဖြင့် အလွန်စိတ်အားငယ်သွားကြသည်။ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးက ဖြစ်အောင်စီစဉ်ပေးမှာပဲဟု၍သာ တွေးတောပြီး စိတ်ကိုဖြေနေကြရသည်။

ခရစ်ယာန်တို့အားတက်ပြီ

ခရစ်ယာန်တို့ကလည်း ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ ပုသိမ်၊ မော်လမြိုင်၊ မေမြို့၊ တောင်ငူစသော မြို့များရှိ ဂိုဏ်းအုပ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်များထံသို့ စာရေး၍လည်းကောင်း၊ လူကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍လည်းကောင်း ကျိုးကြောင်းရှင်းပြ၍ ဆွေးနွေးကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းများကလည်း အချင်းချင်းဆွေးနွေး၍ ယှဉ်ပြိုင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်ပေးကြသည်။ အဓိကယှဉ်ပြိုင်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များအပြင် အထောက်အကူပြုပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အရန်လိုက်ပါမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုပါ ရွေးချယ်ပေးသည့်အပြင် ငွေကြေးများပါ ဝိုင်းဝန်းကူညီ၍ ထောက်ပံ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မဆရာဦးရွှေအောင်နှင့်ခရစ်ယာန်အုပ်စုမှာ ကျိန်းသေနိုင်ပြီဟု တွက်ဆကာ ပျော်တပြုံးပြုံး မော်မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။ မိမိတို့တာဝန်ယူထားရသည့် မဂ္ဂဇင်းအစိတ်အပိုင်းကို အစွမ်းကုန်မွမ်းမံခြယ်လှယ်နေကြသည်။

ခရစ်ယာန်တို့ဘက်မှ ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များစာရင်းတွင် ဦးရွှေမှန်၊ ဦးသာဒင်(ရန်ကုန်)နှင့် ဦးသာဒင် (မန္တလေး)တို့၏အမည်များမှာ ထိပ်ဆုံးမှ ပေါ်ထွက်လာ၏။ ဦးရွှေမှန်သည် အင်းစိန် ကျမ်းစာသင်ကျောင်း–ကျောင်းအုပ်ကြီးဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ နာယကကြီးလည်းဖြစ်၏။ ပါဠိပိဋကတ်အရာတွင် ပထမကျော်အောင်ခဲ့သည့် ဘုန်းကြီးလူထွက်ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှ ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့သူဖြစ်၏။ ဦးသာဒင်နှစ်ဦးလုံးမှာလည်း ထိုခေတ်က ပထမကြီးတန်းအောင်မြင်ခဲ့ကြသော တချဘုန်းကြီးလူထွက်များဖြစ်ကြ၏။ ပိဋကတ်ကို ထုံးလိုချေ၊ ရေလိုနှောက်၍ ဖွနိုင်

သူများဟု နာမည်ကျော်နေသူများဖြစ်ကြ၏။ ဦးရွှေမှန်နည်းတူ ဗုဒ္ဓဘာသာမှ ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ ကူးပြောင်းခဲ့သူများဖြစ်၍ အဟောအပြောအလွန်ပင် ကောင်းသည့် ခရစ်ယာန်ဓမ္မဆရာကြီးများဖြစ်ကြသည်။

ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသုံးဦးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယှဉ်ပြိုင်ချေဖျက်ရာ၌ စံပြစရာအကောင်းဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပင်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်စာပေနှင့် သမ္မာကျမ်းစာများကိုပါ ကျွမ်းကျင်ကြသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာတို့ကို ကျွမ်းကျင်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သောကြောင့် မိမိတို့ ကျိန်းသေအောင်ပွဲဆင်ရမည်ဟု ဓမ္မဆရာဦးရွှေအောင်တို့ဘက်မှ ဟိန်းဟောက်ထားသည်မှာ ဟိန်းဟောက်လောက်ပါပေ၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး၏သောက

ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကား ဆွမ်းဘုဉ်းမပေးနိုင်သည်အထိ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွက် စိတ်ထိခိုက်နေလေသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်သည် စစ်မှန်သော ဝါဒဖြစ်ပါလျက် ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောမည့်သူ မရှိသောကြောင့်သာ အရေးနိမ့်ရလျှင် သာသနာတော်၌ အသက်ရှင်လျက် နေဖို့ပင်မကောင်းတော့၊ "သေသော်မှတည့်သြော် .... ကောင်း၏"ဟူသော အဖြစ်မျိုးသို့ ဆိုက်ရောက်နေချေပြီဟု တွေးတောကာ စိတ်မောနေရလေသဖြင့် အာဟာရကိုပင် ကောင်းစွာ မ,ဘုဉ်းပေးနိုင်တော့ချေ။

ပြိုင်ပွဲသတင်းကား မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်း တစ်ဝိုက်နှင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဟင်္သာတ၊ မြန်အောင်၊ ကြံခင်း၊ ကနောင်ဘက်အထိပျံ့နှံ့၍နေသည်။

ပြိုင်ပွဲရက်ကလည်း တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ နီးကပ်၍နေချေပြီ။

ဓမ္မသောက အေးရပြီ

၁၂၉၈ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၄–ရက်

၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၃–ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့

ထိုနေ့ကား ရက်ပေါင်းများစွာ သောကရောက်နေရရှာသော အလိုရဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးအဖို့ သောကထွက်ပြေးဘဝင်အေးရမည့်နေ့ဖြစ်ပေသည်။

အာလန်(ယခုအောင်လံ)မြို့၊ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုကျောင်း၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်ကလေး ရှင်မဟာနန္ဒသည် ဝက်ထီးကန်သို့ ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ဆိုက်ရောက်လာသည်။ ဝါဒယှဉ်ပြိုင်ပွဲကို ကြားသိပြီးဖြစ်သဖြင့် အခြေအနေကို စနည်းနာကြည့်ရာ မရေရာသောအဖြေကိုသာရရှိသဖြင့် သတင်းအတိအကျသိရှိလိုသဖြင့် အလိုတော်ရကျောင်းသို့လာခဲ့သည်။ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးမှာ မူလကပင် ဆရာတပည့်ပမာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီးဖြစ်သဖြင့် အခြေအနေကို မေးမြန်းလျှောက်ထားကြည့်ရာ ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောမည့် ပုဂ္ဂိုလ်မရရှိသေးသည့်အကြောင်း သိရှိရလေတော့သည်။

"တပည့်တော်က ဦးညေယျကိုယ်တော်ကြီး ခေါင်းဆောင်ဟောပြောမယ်၊ မန္တလေးနဲ့ ပခုက္ကူက ကိုယ်တော်တွေလည်းပါမယ်ဆိုတာနဲ့ အေးနေတာဘုရား၊ အခုဒီရောက်မှပဲ ဘယ်သူမှ မလာတော့ ဆရာတော်ရဲ့ တာဝန်ဖြစ်နေပြီဆိုတာ သိရတာပါဘုရား"

"အဲလေ ... အဲဒီ မောင်ညေယျတို့ မန္တလေး၊ ပခုက္ကူတို့အကြောင်း မပြောချင်တော့ဘူး၊ မောင်နန္ဒရယ်၊ ရက်ကလည်းနီးလှပြီ။ အဲဒါမောင်နန္ဒကူညီနိုင်တယ်မဟုတ်လားကွယ်"

"မှန်ပါ ... ကူညီနိုင်ပါတယ်ဘုရား၊ ဒါပေမယ့် တပည့်တော်ကိုယ်တိုင်တော့ ဝင်ရောက် ဟောပြောမှာ မဟုတ်ပါဘုရား"

"ဟင် ... ဘယ်လိုလဲဟဲ့ မောင်နန္ဒရဲ့၊ မောင်ပဋ္ဌင်းဟာက ကူညီနိုင်တယ်လည်းဆိုသေးရဲ့၊ ရှင်းအောင်လျှောက်စမ်းပါဦးကွယ်"

"တပည့်တော်ထက်တော်တဲ့ တပည့်တော်ရဲ့ ဆရာတစ်ပါး ရှိပါတယ်ဘုရား"

"ဘယ်သူတုန်းကွဲ .... ဘယ်မြို့ကလဲ"

"မှန်ပါ ... တောင်တွင်းကြီးမြို့၊ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုကျောင်း၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာတော် ဦးဥက္ကဋ္ဌပါဘုရား"

"ဩော် ... တောင်တွင်းကြီးကကိုး ... အနို့ သိက္ခာဝါဘယ်လောက်ရှိပြီလဲကွယ့် ... မောင်နန္ဒရဲ့"

"သိက္ခာဝါ (၂၀)မပြည့်သေးပါဘုရား ... ဒီနှစ်လောက်မှ ပြည့်မယ် ထင်ပါတယ်၊ အသက် ၃၉–နှစ် လောက်ရှိပါပြီဘုရား"

"စာပေ ပရိယတ္တိဘက်ကကောကွဲ့"

"အသက်မကြီးသေးပေမယ့် ပညာဂုဏ်တော့ မငယ်ပါဘုရား။ ဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်ထွက်ပါ။ ကိုယ်ရင်ဘဝကပဲ ပိဋကတ်သင်ရိုးကုန်ပြီးတော့ ရဟန်းတစ်ဝါအရမှာ စာချပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား"

"ပါဠိတော်တွေနှင့် အဋ္ဌကထာကြီးတွေကော နိုင်နင်းရဲ့လား ... အဲဒါက အရေးကြီးတယ်ကွယ့်"

"မှန်ပါ ... ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ အနုမဇ္ဈယောဇနာဂဏ္ဌိ အားလုံးကို အဓိပ္ပါယ်အကောက်အယူ၊ ရုဒ်စေတနာသဘောနော၊ နည်းလေးဆယ်၊ သံဝဏ္ဏနာညတ်ကောက်၊ ဥပစာ ဆယ်ပါး၊ နေတ္တိနည်းအားလုံးကိုပဲ နိုင်နင်းကျွမ်းကျင်လှပါတယ်ဘုရား"

"အင်း ... ဒီလိုဆိုရင် ပိဋကတ်အရာတော့ ကျမ်းဂန်စွယ်စုံ မုံသောက်မာတင် ပညာရှင်ကလေးပဲကွဲ့ ... ဟိုကုလားဖြူစာ ဘာသန္တရကောတတ်ရဲ့လားကွဲ့။"

"မှန်ပါ ... ကုလားဖြူစာ၊ အင်္ဂလိပ်စာသာမက၊ သက္ကတဘာသာ၊ ဟင်ဒီဘာသာ၊ ဘင်္ဂါလီ၊ နာဂရီဘာသာ၊ အူရဒူဘာသာစတဲ့ ဘာသာစာပေ စကားများလည်း ဆရာတစ်ဆူပါရဂူရောက် တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်ပါတယ်ဘုရား။ အနောက်ဖက် မဇ္ဈိမအိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ (၇)နှစ်ကျော်နေပြီး ဆရာမျိုးစုံထံမှ သင်ယူခဲ့တာပါဘုရား"

"အင်း ... သာဓု ... သာဓု .. ဝမ်းမြောက်ပါဘိတော့ မောင်နန္ဒရယ်၊ အနို့သူတို့ရဲ့ စာဖြူဘာသာ ကျမ်းတွေကော နိုင်နင်းရဲ့လားကွယ့်"

"မှန်ပါ ... စာဖြူဘာသာကျမ်းစာဖြစ်တဲ့ သမ္မာကျမ်းတွေတင်မကပဲ၊ ပသီဘာသာ၊ ကိုရန်ကျမ်းနှင့် ဟိန္ဒူဘာသာ မဟာဘာရတ စတဲ့ကျမ်းကြီးတွေကိုပါ တတ်မြောက်နိုင်နင်းပါတယ်ဘုရား။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ဘာသာပေါင်းစုံဟောပြောဆွေးနွေးပွဲတွေမှာလည်း ဝင်ရောက်

ဟောပြောဆွေးနွေးခဲ့သူပါဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသတိ မထားမိလို့ပါ ဘုရား၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၈–နှစ်ကျော် ၉–နှစ်လောက်က (လယ်တီတရားသတင်းစာကြီး)ထဲမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာ၊ ဟိန္ဒူဘာသာ၊ ပသီဘာသာတွေရဲ့အကြောင်း ဆောင်းပါးရေးခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ အခုလဲ (တိုးတက်ရေးမဂ္ဂဇင်း)ထဲမှာ စာဖြူတို့၊ ပသီတို့နှင့် အပြိုင်အဆိုင် ဆောင်းပါးတွေ ရေးနေပါတယ်ဘုရား၊ သူ့ကို ဘယ်သူမှ နိုင်အောင် မရေးနိုင်ပါ ဘုရား"

"ဟာ ဒီအတိုင်းသာဆိုရင်တော့ တို့ဗုဒ္ဓဘာသာဘက်က အောင်ပွဲခံပြီပေါ့ ဝမ်းသာလိုက်တာ မောင်နန္ဒရယ် ... အဲဒီကိုယ်တော်ဘွဲ့ ဘယ်သူကွဲ့"

"ဆရာတော် ဉာဏ်ဥက္ကဋ္ဌပါဘုရား"

"အေး .. အေး အဲဒီမောင်ဥက္ကဋ္ဌကို အမြန်ဆုံးသာ ရအောင်ပင့်ပေတော့ကွယ် ...ဂိုဏ်းသံဃာများလည်း မောင်မဟာနန္ဒလိုအပ်သမျှအားလုံး အကူအညီပေးကြကွဲ့၊ ကြားလား။ ကဲပေါ့ ... ငါ့ကို ဆွမ်းကပ်ကြစမ်း။ ဒီနေ့သိပ်ပြီး စိတ်ချမ်းသာတယ်ကွယ် ... ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော့မယ်။ အခုမှပဲ ရင်ထဲက အလုံကြီးကျသွားတော့သကွယ်"

အရှင်မဟာနန္ဒရောက်ရှိလာသောသတင်းသည် ဦးပဥ္ဇင်းကိုရင်၊ ကျောင်းသားများမှတစ်ဆင့် ပျံ့နှံ့သွားရာ အလိုတော်ရ ရွာသာမက အနီးအနားရှိ ရွာများကပါ လူရှင်ရဟန်းတို့ ရောက်ရှိလာကြသဖြင့် အလိုတော်ရကျောင်းတွင် စည်ကားနေသည်။ အရှင်မဟာနန္ဒမှာလည်း ဆရာတော်ဉာဏ်ဥက္ကဋ္ဌအကြောင်းပြောရ၊ မေးသမျှဖြေရနှင့် တစ်နေ့လုံးမနားရတော့ပေ။ ညဘက်တွင်လည်း ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမေးမြန်းသမျှ ဖြေကြားရ၏။ ဆရာတော်ကြီးကား ဉာဏ်ဥက္ကဋ္ဌကဲ့သို့သော စွယ်စုံတိုက်စစ်မှူးတစ်ဦးကို ရရှိတော့မည်ဖြစ်၍ ဝမ်းသာရွှင်ပြနေလေသည်။

အရှင်မဟာနန္ဒသည် ဝါဒပြိုင်ပွဲစာချုပ်မူရင်းကို ကူးယူလိုက်ပြီး အိပ်ယာသို့ဝင်ခဲ့သည်။

အရှင်မဟာနန္ဒ၏ ကြိုးပမ်းချက်

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် အရှင်မဟာနန္ဒသည် ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအားကန်တော့ခဲ့ပြီး ဝက်မြေတောရွာသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ ဝက်မြေတောကျောင်းတွင် ဆွမ်းစားပြီးနောက် လှည်းဖြင့် တီတွတ်လမ်းခွဲသို့သွားသည်။ ပြည်မြို့မှ ထွက်လာသော တောင်တွင်းကြီးသွားခရီးသည်တင် ဘက်စ်ကားကို စီးပြီး တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ တိုက်ရိုက်ပင် ထွက်ခဲ့သည်။ အာလံမြို့ရှိ မိမိ၏ကျောင်းသို့ပင် မဝင်သာတော့ပေ။ ဆရာတော်ဉာဏ်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် တွေ့ဆုံရန်မှာ အဓိကဖြစ်နေသည်။ ဉာဏ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွက် ဟောပြောပွဲဆိုလျှင် မည်သည့်အခါမှ မငြင်း၊ နေရာမရွေး၊ လိုက်လေ့ရှိကြောင်း အရှင်မဟာနန္ဒသိရှိပြီး ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ကျောင်း၌ ရှိ/မရှိ မိမိမသိ။ ဆရာတော်သည် ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် အခြားမြို့ရွာများက ပင့်ဖိတ်လျှင် ကြွသွားလေ့ရှိသည်။

ယနေ့ပင် ကဆုန်လဆန်း ၅–ရက်နေ့ဖြစ်နေပြီ။ ပြိုင်ပွဲရက်မှာ ကဆုန်လန်း ၁၂–ရက်နေ့ဖြစ်နေသဖြင့်၊ ၇–ရက်တာမျှသာအချိန်ရှိတော့သည်။ အကယ်၍ တောင်တွင်းကြီးမြို့တွင် ဆရာတော်မရှိလျှင် ဆရာတော်ကြွရာမြို့သို့ ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် လိုက်၍ပင့်ရဦးမည်။ ၇–ရက်အတွင်းဆိုလျှင် အချိန်မီနိုင်ပါသေး၏။ သည့်ထက်ရက်နည်းလျှင်တော့ မီဖို့မလွယ်။ မမီလျှင် စာချုပ်အရ ဗုဒ္ဓဘာသာဘက်က အလိုလိုရှုံးပေတော့မည်။ သည်နေ့

တောင်တွင်းကြီးကို ရောက်မှဖြစ်မည်။ ဤအတွေးဖြင့် တိုက်ရိုက်လာခဲ့ရာ ညနေ ၃–နာရီတွင် တောင်တွင်းကြီးမြို့၊ နေရှင်နယ်ကျောင်းသို့ရောက်ရှိပြီး ဆရာတော်နှင့် အဆင်သင့်ပင်တွေ့ရာ ဝမ်းမြောက်မှုမှာ အတိုင်းအဆ မရှိပင် ဖြစ်ရပါသည်။

တိုက်ပွဲအထွက် လက်နက်ရပြီ

ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တမသည် တကာတစ်ဦးနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒရေးရာကို ဆွေးနွေးနေရာ၊ အရှင်မဟာနန္ဒသည် ဆရာတော်အား ရှိခိုးဦးချပြီးနောက် ဝင်ရောက်နားထောင်နေ၏။ ဆရာတော်နှင့် ရှင်မဟာနန္ဒတို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာ ဆရာတပည့်၊ သီတင်းသုံးဖော် အပေါင်းအသင်းဆက်ဆံရေးဖြစ်၏။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအကြားတွင် ဘာအဟန့်အတား အဆင့်အတန်း အားနာစရာဟူ၍မရှိ။ ရှင်မဟာနန္ဒကလည်း ဆရာတော်အကြောင်းကိုသိပြီး ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့်အမျိုးသားရေးမှတစ်ပါး အခြားအရာကို ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တမ မင်္ဂညာမှန်းလည်း သိပြီး ဖြစ်၍ ဆွေးနွေးခန်းပြီးအောင်ထိုင်၍ နားထောင်နေသည်။

ဆွေးနွေးခန်းပြီးသောအခါတွင်မှ ကျောက်ကွင်းအရေးတော်ပုံ၏ အကြောင်းကို အသေးစိတ်လျှောက်ထား၍ မိမိကူးယူလာသော စာချုပ်ကို ဆက်ကပ်လေသည်။ ဆရာတော်သည် စာချုပ်ကို သေချာစွာဖတ်ရှုပြီးနောက် နာယကဆရာတော်အရှင်ဇဝနကို အခေါ်ခိုင်း၍ အကျိုးအကြောင်းပြောပြသည်။ ဆရာတော် အရှင်ဇဝနက ကမှတစ်ဖန် ဆရာဦးကိုကိုကြီးနှင့် ဆရာကြီးဦးကွန့်တို့ကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရာ၊ မကြာမီရောက်လာကြသည်။ စာပြုဆရာ ဦးပဍ္ဍင်းများလည်း ရောက်လာကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ခရစ်ယာန်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့သည့် အင်္ဂလိပ်ကပြား ရှင်အရိယဓမ္မလည်းပါဝင်လေသည်။

ဆရာတော်သည် မိမိ၏အခန်းတွင်း၌ အသင့်ရှိနေသော သမ္မာကျမ်းစာ၊ မှုဟောင်း၊ မှုသစ်များ၊ သမ္မာကျမ်းစာအဖွင့်ကျမ်းများ၊ ဘာသာရေးဝေဖန်ထားသည့် မဂ္ဂဇင်းများနှင့် ယုဒသန်ဘာသာပြန် သမ္မာကျမ်းစာများကို ထုတ်ပေး၍ မည်သည့်ကျမ်း၊ မည်သည့်အခန်းက မည်သည့်စာပိုဒ်ကို ကူးဟုညွှန်ကြားပေးသည်။ ကျမ်းအမည်၊ စာပိုဒ်ရေ၊ စာမျက်နှာ၊ စာကြောင်းရေတို့ကိုလည်း အောက်ဖက်တွင် အတိအကျရေး ကူးခိုင်းသည်။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် သေးမှတ်ထားပြီးသောစာအုပ်များဖြစ်၍ ရှာဖွေသူများ သိပ်ပြီး မပင်ပန်းလှပါ။

ဒီလူမျိုးနှင့် တွေ့ချင်တာ

အင်္ဂလိပ်ဘာသာစာကို ဆရာဦးကိုကိုကြီးနှင့် ရှင်အရိယဓမ္မတို့က ရေးကူး၍၊ မြန်မာဘာသာစာကို ဆရာကြီးဦးကွန့်က ရေးကူးသည်။ ရှင်မဟာနန္ဒသည် ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တမညွှန်ကြားနေသမျှကို ဘာတစ်ခုမျှ ဝင်ရောက်ပြောဆိုဝေဖန်ခြင်းမပြုပဲ ဝမ်းသာသောမျက်နှာထားဖြင့်ကြည့်နေသည်။ ဆရာတော်၏ အရည်အချင်းကို သိပြီးဖြစ်သည်။ အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာစာပေတို့ကိုသာ ရေကူးခိုင်းခြင်းသည် အကြောင်းရှိ၍သာဖြစ်မည်။ ဖွတ်မြီးနှင့်ဖွတ်ချီသည့်သဘောပေလား၊ မိမိဉာဏ်မမီနိုင်။ ပိဋကတ်ပါဠိကျမ်းများကား ဆရာတော်ဦးနှောက်တွင် ရေးကူးပြီးဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော် ရှင်မဟာနန္ဒက စကားတစ်ခွန်းတော့ ဆရာတော်အား လျှောက်ထားလိုက်သည်။

အဲဒီလိုလူမျိုးတွေက
ဥာဏ်လည်းမဟုတ်၊
ကျိုးကန်းလည်းမဟုတ်တဲ့
(အောက်ကလိအာ)
ဆိုတဲ့လူမျိုးတွေ၊

"ခရစ်ယာန်ဘက်က ပထမကြီး ပထမကျော်အောင်ထားတဲ့ဘုန်းကြီး လူထွက် သင်းအုပ်ဆရာကြီးတွေ၊ ဓမ္မဆရာကြီးတွေပါတယ်တဲ့ ဆရာတော်၊ အဲဒါတော့ ဆရာတော် ကြိုတင်သိထားအောင် လျှောက်ထားတာပါ။"

"အဲဒါ သာပြီးကောင်းတာပေါ့ကိုယ်တော်"

"မှန်ပါ .... အမိန့်ရှိပါ ဆရာတော်"

"ပါဠိမတတ်တဲ့ခရစ်ယာန်ကျမ်းစာ သက်သက်ကိုသာတတ်တဲ့ လူမျိုးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ပြောလို့ တပည့်တော်တို့က နိုင်ဦးတော့ ပါဠိမတတ်လို့ ခံလိုက်ရတယ်ဆိုတာမျိုးဖြစ်နေဦးမယ်၊ တပည့်တော်ကလည်း အဲဒီလိုဘုန်းကြီး လူထွက် ခရစ်ယာန်မျိုးနှင့် တွေ့ချင်ဆုံချင်နေတာ အတော်ပဲကိုယ်တော်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆရာတော်"

"အဲဒီလိုလူမျိုးတွေက ဥာဏ်လည်းမဟုတ်၊ ကျိုးကန်းလည်းမဟုတ်တဲ့(အောက်ကလိအာ) ဆိုတဲ့လူမျိုးတွေ၊ ပိဋကတ်ကို ကုန်စင်အောင် နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် တတ်မြောက်ထားတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ လေ့လာထားတာလည်းမဟုတ်ဖူး၊ ပါဠိတတ်တာနှင့် ပိဋကတ်ကျမ်းစာအနည်း အကျဉ်းသင်ဖူးတာကို သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပိဋကတ်ပါရဂူလို့ထင်နေကြတာ။ ပထမကြီး ပထမကျော်အောင်တာကို အဟုတ်ကြီးမှတ်နေကြတာ၊ အကြီးမားဆုံး ချို့ယွင်းချက်က ဝေဖန် ဆန်းစစ်မှုမရှိကြဘူး။ အဲဒီလိုဉာဏ်မျိုးလည်း မရှိကြဘူး။ ဖိနဗ္ဗုပကာသနီ့လောက် ဘာသာ ဂတဥဒါနဒီပနီ့လောက်ကို အပြစ်ပြောနိုင်တာကို ဟုတ်လှပြီထင်နေကြတာ။ ဗုဒ္ဓဝါဒ အစစ်အမှန်ကို သူတို့နားမလည်ကြပါဘူး။ ဒီအထဲ အဆိုးဆုံးကစ်ခုက ရှိသေးတယ်"

"မှန်ပါ .. ဘယ်ဟာပါလဲ ဘုရား"

"ကိုယ့်ယုံကြည်ချက်ကို ငွေကြေးနဲ့ အခွင့်အရေးနဲ့ လဲလှယ်ရောင်းစားပစ်လိုက်တဲ့ အချက်ပေါ့ ကိုယ်တော်၊ တပည့်တော်တို့ ပါဠိဘာသာပေမှာ (ဥဒ ရဟောတ)ဝမ်းရေးပူသော အကြောင်းကြောင့် ခရစ်ယာန်ဘက်ပြောင်းသွားတဲ့လူတွေ ကိုယ်တော်။ ခရစ်ယာန်ကလည်း အသေးအကမ်း အချီးအမြှောက် အလွန်ရက်ရောတာယ်မဟုတ်လား။ ဒီကြားထဲ ကိုခရစ်ယာန် အင်္ဂလိပ်အစိုးရကလည်း နောက်ခံရှိနေလေတော့ အခွင့်အလာဘပါရှိနေကြတာပေါ့။ ရာထူးနှင့် မျှားပြီးဆွယ်လို့ ခရစ်ယာန်ဖြစ်သွားကြတာ တပုံကြီးပဲ၊ တပည့်တော်တို့ရဲ့ ဆောင်ခွင်သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တူတစ်ယောက်ဆိုရင် ရာထူးကြီးရတာနဲ့ ခရစ်ယာန်ဘက် ဝင်သွားတယ်။ ဟော..အခုသူ့သားဆိုရင် အင်္ဂလန်ပြန် ဘွဲ့တွေ ဘာတွေနဲ့– အခုရန်ကုန် တက္ကသိုလ်မှာ ပါမောက္ခတောင်ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်က အဲဒီလို ဗုဒ္ဓဘာသာကို စွန့်ပြီး ခရစ်ယာန်ဘက် ဝင်သွားတဲ့ လူ့ များများ ပါစေချင်နေတာ။ ပြောရတာလည်း အားနာစရာ မလိုဖူး။ မခက်ပါဘူး ကိုယ်တော် သူတို့က အိန္ဒိယမှာ တပည့်တော် တွေ့ဆုံကြုံကြိုက်ခဲ့ရတဲ့ ခရစ်ယာန်ပါရဂူကြီး တွေလောက် မတော်ပါဘူး။ အဲဒီလူတွေကိုတောင် အနိုင်ကြနိုင်ခဲ့သေးတာ ပဲဟာ"

ပါဠိမတတ်တဲ့ ခရစ်ယာန်ကျမ်းစာ
သက်သက်ကိုသာတတ်တဲ့
လူမျိုးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ပြောလို့
တပည့်တော်တို့က နိုင်ဦးတော့
ပါဠိမတတ်လို့
ခံလိုက်ရတယ်ဆိုတာမျိုးဖြစ်နေဦးမယ်၊

"တပည့်တော်ကတော့ ... ဆရာတော်ကို ယုံကြည်ပြီးသားပါဘုရား"

ထိုနေ့ညက ဒုတိယကျောင်းအုပ် နာယကဆရာတော် အရှင်ဇဝန၏ စီစဉ်ပေးချက်အရ နေရှင်နယ်ကျောင်းအပေါ်ထပ်တွင် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင် ရဟန်းတော်များ၊ ဆရာများ၊ ကိုရင်ကြီး၊ ကျောင်းသားကြီးများဖြင့် စည်ကားနေသည်။ အရှင်မဟာနန္ဒက ရောက်လာကြသူများအား ကျောက်ကွင်းဝါဒပြိုင်ပွဲအကြောင်းကို အသေးစိတ်ပြန်လည်ပြောပြနေရသည်။ အားလုံးမှာ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ဟောပြောမည်ကို သိရသောအခါ အလွန်အားတက်၍ ကျေနပ်နှစ်သက်နေကြသည်။

ဆရာကြီးဦးကွန့်၊ ဆရာဦးကိုကိုကြီးနှင့် အရှင်အရိယဓမ္မတို့သည် ဆရာတော်ညွှန်ကြားသည့်စာများကို ခေါင်းစဉ်တွဲ၍ ရေးကူးနေကြသည်။

ဆရာတော်ကမူ အရှင်ဇဝနအမှူးရှိသော နာယကဆရာတော်များနှင့် သွားလာရေး ကိစ္စရပ်များကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေလေသည်။ ဝါဒပြိုင်ပွဲသို့ လိုက်ချင်သူက များနေသည်။ သွားလာရေးစရိတ်စကနှင့် တည်းခိုနေထိုင်ရေးအဆင်ပြေနိုင်ရန်အတွက် အကျဉ်းရုံးရန်ဆုံးဖြတ်ပြီး (၅)ဦးသာလိုက်ပါရန် အတည်ပြုလိုက်ကြသည်။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မှာ ဆရာတော်သျှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ အတွင်းရေးမှူးမှာ ဆရာဦးကိုကိုကြီးဖြစ်၍ ဆရာကြီးဦးကွန့်က ဆရာတော်အား ကူညီရန်၊ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အရှင်အရိယဓမ္မ(အင်္ဂလိပ်ကပြား)နှင့် အရှင်သုတတို့ လိုက်ပါကြရန် စုစုပေါင်း(၅)ဦးသာသွားကြရန် အတည်ပြုလိုက်ကြသည်။

ခရီးအစီအစဉ်

ထို့နောက် အရှင်မဟာနန္ဒနှင့်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီး ကြွရောက်မည့်အစီအစဉ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးဆွဲသတ်မှတ်ကြသည်။

- ဧပြီလ ၂၈–ရက်နေ့နံနက်တွင် တောင်တွင်းကြီးမှ ထွက်၍ အာလံသို့နေ့ဆွမ်းစားချိန်မှီရောက်၊ အရှင်မဟာနန္ဒ၏ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုကျောင်းတွင် ထိုနေ့ည်ရပ်နားရန်။
- ဧပြီလ ၂၉–ရက်နေ့၊ နေ့ဆွမ်းစားပြီး အာလံမှထွက်၊ ဝက်ထီးကန်သို့ ညနေရောက်၊ ဝက်မြေတောကျောင်းတွင် ထိုညရပ်နားရန်။
- ဧပြီလ ၃၀–ရက်နေ့(ကဆုန်လဆန်း ၁၁–ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့)နံနက်စောစော ဝက်ထီးကန်၊ ဝက်မြေတောကျောင်းမှထွက်၊ အလိုတော်ရဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး၏ကျောင်းသို့ ခေတ္တဝင်ရောက်၍ ဂါဝရပြုဝတ်ဖြည့်ပြီး ၈–နာရီခွဲခန့်တွင် ပြန်ထွက်၍ ကျောက်ကွင်းရွာ ဝါဒပြိုင်ပွဲမဏ္ဍပ်ကြီးသို့ နေ့ဆွမ်းစားချိန်မီအရောက်။ ထိုနေ့တွင်မဏ္ဍပ်ကြီး၌ ရပ်နား။
- မေလ ၁–ရက်နေ့၊ ဝါဒယှဉ်ပြိုင်ပွဲရက်။ ထိုမဏ္ဍပ်ကြီးမှာပင် ကျင်းပမည့် ယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောပွဲကြီးသို့ တက်ရောက်ရန်။ အစီအစဉ်တို့ကို စနစ်တကျ ရေးဆွဲ၍ အတည်ပြုလိုက်ကြလေသည်။

အရှင်မဟာနန္ဒကလည်း မိမိ၏ခရီးစဉ်ကို ဤသို့ ရေးဆွဲသည်။

- နောက်တနေ့ ကဆုန်လဆန်း ၆–ရက်နေ့–နံနက်ဆွမ်းစားပြီး တောင်တွင်းကြီးမှထွက်၊ အာလံမြို့ မိမိကျောင်းသို့ ခေတ္တဝင်၊ ပြန်ထွက်၍ ညနေ ဝက်ထီးကန်အရောက်သွားရန်။
- ကဆုန်လဆန်း ၇–ရက်၊ ဧပြီလ ၂၆–ရက်နေ့ ဆွမ်းအမီ အလိုတော်ရကျောင်း အရောက်သွားပြီး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား လျှောက်ထားရန်။ ပြီးလျှင် ကျောက်ကွင်းသို့ ဆက်သွား၍ သူကြီးနှင့်

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူကြီးများအား အကြောင်းစုံပြောပြပြီး ဆရာတော်တို့ ကြွရောက်လာမည့်ရက်၌ ပြုလုပ်ရမည့်အစီအစဉ်များကို မှာကြားပြောဆိုပြီး အလိုတော်ရကျောင်းသို့ ပြန်လာရန်။ ထိုနေ့ည အလိုတော်ရဂိုဏ်း သံဃာများနှင့် ဆွေးနွေးရန်။

၁ ဧပြီလ ၂၇–ရက်နေ့၊ နံနက် ဝက်ထီးကန်သို့ပြန်ကူးရန်။ ဝက်ထီးကန်၌ နေ့ဆွမ်းစားပြီး ညနေဘက် အာလံအရောက်ပြန်ရန်။

၁ ဧပြီလ ၂၈–ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်တို့အဖွဲ့ အာလံမှစောင့်ကြိုရန်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွက် အသက်စွန့်ရဲသူ

> **နေရှင်နယ်ကျောင်းတွင် မိမိတို့၏သားသမီးများကို ကျောင်းထားလျှင် ထားသည့်တကာ၊ တကာမတို့အား သပိတ်မှောက်မည်ဟု ကြိမ်းခြောက်ရဲသည့် သတ္တိထူး ရှိတော်မူကြသော တောင်တွင်းကြီးမြို့မှ သာသနာ့အာဇာနည် ဆရာတော်တို့ကား တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ကြ။**

အရှင်မဟာနန္ဒ၏ ခရီးစဉ်ကား လွန်းပျံခရီးစဉ်ဖြစ်၍ အလွန်ပင်ပန်း ခရီးကြမ်းလှပါသည်။ သို့သော်အရှင်မဟာနန္ဒကား ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသည့် ဗုဒ္ဓသာသနာပြုကျောင်း(အာလံ)ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်ဖြစ်၍ ပင်ပန်းသည်ဟုပင် မထင်ပေ။ ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တမကိုကိုယ်တိုင်တွေ့ရပြီ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ဟောပြောမည်ဟူသော ကတိကို ရရှိသဖြင့် အလွန်ကျေနပ်ဝမ်းသာနေသည်။ ခရီးကြမ်းပါစေ၊ ပင်ပန်းပါစေ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွက် အသက်သေချင်သေပါစေဟုပင် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် အရှင်မဟာနန္ဒသည် မိမိရေးဆွဲထားသော ခရီးစဉ်အတိုင်း တောင်တွင်းကြီးမြို့မှ ထွက်ခဲ့၍ အလိုတော်ရကျောင်းသို့ အရောက်သွားပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား အကြောင်းစုံလျှောက်ထားသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝမ်းမြောက်မှုကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိပြီ။ တို့နောက် ကျောက်ကွင်းရွာသို့ ထွက်ခဲ့ပြီး ဦးလှောင်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူကြီးများအား အကြောင်းစုံကိုပြောကြားသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူကြီးများ၏ ဝမ်းသာမှုမှာလည်း အတိုင်းအတာမရှိပြီ။ ထို့နောက် အလိုတော်ရကျောင်းတွင် ကျိန်းစက်ပြီး အာလံသို့ ပြန်၍ ဆရာတော်တို့အဖွဲ့ကို စောင့်မျှော်နေခဲ့သည်။

အရှင်မဟာနန္ဒပြန်ကြွသည့်နေ့တွင် နေရှင်နယ်ကျောင်းသို့ နတ်မှိုတောရဆရာတော်ဦးကလျာဏ၊ ညီမ ဏောင်းမှုကျောင်းဆရာတော်ဦးကောလာသနှင့် ဆရာတော်အချို့သတင်းကြား၍ လာရောက်မေးမြန်းကြသည်။ ဆရာတော်သျှင်ဥတ္တမက အကြောင်းစုံကိုပြောပြရာ မိမိတို့လည်း လိုက်မည်ဟုပြောကြသည်။ ဆရာတော်က မိမိအား အရှင်မဟာနန္ဒက အလိုတော်ရဂိုဏ်းသံဃာများက ထောက်ပံ့လိုက်သည့် ငွေကျပ် ၅၀/–ကို ခရီးစရိတ်အဖြစ် ပေးပါကြောင်း၊ မိမိတို့ (၅)ဦးတည်းသာ သွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသဖြင့် စရိတ် ၅/–ကိုသာ မိမိလက်ခံယူလိုက်ကြောင်း၊ တည်းခိုရေးစသည်တို့အတွက် ဝန်မတက်စေလိုသဖြင့် (၅)ဦးတည်း သာသွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားသည်။ နတ်မှိုဆရာတော်ဦးကလျာဏက မိမိစရိတ်ဖြင့် လိုက်မည်။ လက်ခံပါဟု အတင်းအကြပ်တောင်းဆိုသဖြင့် လက်ခံလိုက်ရလေသည်။

ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး ဆရာတော်နှင့် အရှင်အရိယဓမ္မ၊ ဆရာကြီးဦးကွန်၊ ဆရာဦးကိုကိုကြီးတို့မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာနှင့်ပတ်သက်သည့် မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ရေးကူးရင်း အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်သျှင်ဥက္ကဋ္ဌအား ရှုံ့ချခဲ့ကြ၊ ကျဉ်ပယ်ခဲ့ကြသော နေရှင်နယ်ကျောင်းတွင် မိမိတို့၏ သားသမီးများကို ကျောင်းထားလျှင် ထားသည့်ဒကာ၊ ဒကာမတို့အား သပိတ်မှောက်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ရဲသည့် သတ္တိထူး ရှိတော်မူကြသော တောင်တွင်းကြီးမြို့မှ သာသနာ့အာဇာနည် ဆရာတော်တို့ကား တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ကြ။ သတင်းကြားသိသော်လည်း မသိဟန်ဆောင်နေကြလေသည်။ ချီးကျူးကြည်ညိုဖွယ်သာသနာ့အာဇာနည် သူရဲကောင်းကြီးတို့ပေတည်း။

ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ခရီးထွက်ပြီ

ဧပြီလ(၂၈)ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့ဝင်(၆)ဦးပါဝင်သည့် ဗုဒ္ဓဘာသာ အဖွဲ့သည်၊ မည်သည့်အခမ်းအနား အဆောင်အယောင်မျှမပါပဲ၊ တအုပ်ထုပ် တစ်ထုပ်နှင့် လွယ်အိတ် ကိုယ်စီ လွယ်လျက် ခရီးသည်တင်ဘတ်စ်ကားဖြင့်ပင် တောင်တွင်းကြီးမြို့မှ အာလံမြို့သို့စတင် ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။ နံနက်(၉)နာရီတွင် အာလံသို့ရောက်ရှိရာ၊ ကားဂိတ်တွင် အရှင်မဟာနန္ဒနှင့် ရဟန်း(၃–၄)ပါး၊ ကျောင်းသား(၃–၄)ဦးတို့ကြိုဆိုနေကြသည်ကို တွေ့ကြလေသည်။

ထိုနေ့တွင်အာလံမြို့၊ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုကျောင်း အရှင်မဟာနန္ဒထံတွင် ရပ်နားကြသည်။ ထိုအချိန်က ဆရာတော်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌသည် ဘားမားဂျာနယ်၊ တိုးတက်ရေးမဂ္ဂဇင်းတို့တွင် အမျိုးသားရေးနှင့်ဘာသာရေး ဆောင်းပါးများကို ရေးသားနေရာ၊ အာလံမြို့မှ စာပေလိုက်စားသူတို့က ကြားဖူးနေကြသည်။ ဆရာတော် ရောက်လာကြောင်း ကြားသိရသောအခါ လာရောက်ဖူးမြော်ပြီး မေးမြန်းလျှောက်ထားကြရာ၊ ဆရာတော်က လည်း ပြန်လည်ဖြေကြားလေသည်။

မြဝတီ လူထွက်ကြီး ဆရာအုံး

တချိန်က တရားပွဲများဖြင့် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ရည် ကားကျော်ကြားခဲ့သော စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတွင် သီတင်းသုံးသည့် နိုင်ငံကျော်ဓမ္မကထိက၊ ဝိပဿနာနည်းပြ "မြဝတီ ဆရာတော်" ဟူသော ဆရာတော်တစ်ပါး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဘူးသည်။ ထိုဆရာတော်သည် လူထွက်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း အာလံမြို့တွင် လာရောက်၍ အခြေချ နေထိုင်သည်။ အမည်ကားဆရာကြီးဦးအုံး။ ထိုဆရာကြီးသည် ဆရာတော်အရှင်မဟာနန္ဒနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်၍၊ ကျောက်ကွင်းဝါဒပြိုင်ပွဲအကြောင်းကို အလုံးစုံ သိရှိပြီးဖြစ်သည်။ သူသည်လည်း ဗုဒ္ဓသာသနာကို ချစ်မြတ်နိုးသူ တစ်ဦးဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဘက်ကနိုင်စေချင်သည်။ ပိဋကတ်စာပေတတ်ကျွမ်းသူဖြစ်၍ ပိဋကတ်စာပေတချို့တွင် ချို့ယွင်းချက်များ ရှိနေသည်ကိုလည်း မကျေနပ်သူဖြစ်သည်။ ဤချို့ယွင်းချက်များကို ထောက်ပြ၍၊ ခရစ်ယာန် တို့က အနိုင်ယူသွားမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်သည်။

ထို့ကြောင့်ဆရာတော်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ပြိုင်ပွဲအတွက် ကြိုတင်လေ့ကျင့်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ဆရာတော်ထံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ဆရာတော့်နှင့်အလာပ–သလာပ အနည်းငယ်ပြောကြားပြီးနောက်၊ ဆရာကြီးဦးအုံးက ပိဋကတ်တော်များအကြောင်းကို စတင်ဆွေးနွေးသည်။ ဆရာတော်ကလည်း ပြန်လည်ဆွေးနွေးသည်။

"ဆရာတော် အခုသွားပြီးယှဉ်ပြိုင်ဟောပြောရမယ့် ကိစ္စကအတော်မလွယ်ဘူး ထင်တယ်ဘုရား။ တဖက်ကလည်း ပိဋကတ်စာပေတတ်ကျွမ်းတဲ့ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကြီးတွေ ပါတယ် ဆိုတာကိုး။ တပည့်တော်စေစောက လျှောက်ထားခဲ့သလို ပိဋကတ်တော်ထဲမှာ ရှေ့–နောက် မညီညွတ်တာတွေ၊ အစပ် အဟပ်မတည့်တာတွေက ကွတ်ကြား–ကွတ်ကြားပါနေတာဘုရား။ အဲဒါတွေဟာ ဘုရားဟောတွေပဲဆိုပြီး သူတို့က ထောက်ပြဝေဖန်ရင် ဆရာတော်က ဘယ်လိုချေပမလဲဘုရား"

"အဲဒီလို ဆိုတော့လည်း ဖွတ်မြီးနဲ့ဖွတ်ချည်ဆိုတာမျိုးလို သူဝေဖန်တဲ့ မေးတဲ့အထဲကပဲ အဖြေပြန်ရှာပြီး ချေပရမှာ ပေါ့တကာကြီးရယ်။"

"သိပ်ပြီးမလွယ်ဘူး ထင်တယ်ဆရာတော်၊"

"ဒါက ကိုယ်လက်စံယုံကြည်ဖို့မှ မဟုတ်တာပဲဟာ၊ ပြေလည်အောင်ရှင်းရမယ့် သဘော သက်သက်ဆိုတော့ အဲဒီ ပိဋကတ်စာပေကိုပဲ ပြန်ပြီးခံတပ်လုပ်ရမှာပေါ့၊ တကာကြီးရယ်"

"ဒါဖြင့်ရင်...ဒီလိုလုပ်တုရား၊ တပည့်တော်က ခရစ်ယာန်ဘက်ကနေပြီး ပိဋကတ်တော်နဲ့ တရားတော်တွေကို ဝေဖန်မယ်၊ အဲဒါ ဆရာတော်က သူ့ဟာနဲ့သူပြေအောင်ပြန်ပြီး ချေပကြည့်စမ်းပါဆရာတော်။ တိုက်ပွဲအတွက် လေ့ကျင့်ခန်းမျိုးပေါ့ ဘုရား။ ဘယ်နှယ့်လည်း ဆရာတော်။"

"သိပ်ကောင်းတာပေါ့ တကာအုံးရာ၊ ဒါမှ ဦးပဉ္စင်းလည်း ဟိုမှာ တကယ်ဝေဖန် ချေပရတဲ့အခါ တက်နည်း၊ ဆုတ်နည်း၊ ကွေ့နည်း၊ ဝိုက်နည်း၊ တိုက်နည်းတွေ အကျင့်ရတာပေါ့"

"ပွဲမဝင်ခင် ပြင်ကကျင်းပဆိုသလို၊ စာတ်တိုက်ကြည့်တဲ့သဘောပေါ့ဆရာတော်"

"လုပ်လေ .. ကဲ ကြာတယ် စလေဗျာ တကာအုံး"

> **"တပည့်တော်စေစောက လျှောက်ထားခဲ့သလို ပိဋကတ်တော်ထဲမှာ ရှေ့-နောက် မညီညွတ်တာတွေ၊ အစပ်အဟပ်မတည့်တာတွေက ကွတ်ကြား-ကွတ်ကြားပါနေတာဘုရား။ အဲဒါတွေဟာ ဘုရားဟောတွေပဲဆိုပြီး သူတို့ကထောက်ပြဝေဖန်နေရင် ဆရာတော်က ဘယ်လိုချေပ မလဲဘုရား။"**

ဤတွင် ဆရာအုံးသည် ပိဋကတ်တွင် တွေ့ရှိရသော ပျေးကွက်ဟာကွက်များကို စတင်ထိုးနက်၍ တိုက်ခိုက်ဝေဖန်လေတော့သည်။

ဆရာတော်ကလည်း အညှံ့မခံပဲ ပြန်လှန်၍ ခုခံချေပသည်။ ဆရာကြီးဦးအုံးသည် ပိဋကတ်စာပေကို နိှုက်နိှုက်ချွတ်ချွတ်လေ့လာထားသူဖြစ်သည်။ စာမှတ်မဟုတ်ပဲ၊ တကယ့်စာတတ်ဖြစ်သည်။ ဖြဝတီဆရာတော်ဘဝ မြန်မာနိုင်ငံတနံတလျား တရားပွဲကြီးများကိုပင် အောင်မြင်စွာ ဟောပြောခဲ့သူဖြစ်၍ စကားလည်း တတ်လှသည်။ အပြောလည်း ကောင်းလှသည်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင် ရဟန်းရှင်လူမျိုးစုံတို့နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရ၍မေးခွန်း ပေါင်းစုံနှင့်လည်း ရင်ဆိုင်ခဲ့ရဖူးသူဖြစ်သည်။